

Toen ik een kind was

door Pastor J. C. O'Hair

WANT HIJ IS EEN BABY – ZIJT NIET LANGER KINDEREN

Laten we de drie Schriftplaatsen zorgvuldig bestuderen waaruit we deze drievoudige rubriek hebben geselecteerd.

Ten eerste:

“1Kor. 13:11: Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

Ten tweede:

“Hebr. 5: 13-14: 13 Want een iegelijk, die der melk deelachtig is, die is onervaren in het woord der gerechtigheid; want hij is een kind. 14 Maar der volmaakten is de vaste spijze,.....”.

Ten derde:

“Ef. 4 :14: Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer,.....”.

In de Bijbelteksten die we citeren, wordt hetzelfde Griekse woord vertaald met 'kind', 'baby' en 'kinderen'. Het woord is "nepios".

Alle drie de Bijbelteksten hebben te maken met progressieve openbaring van Gods waarheid; en de groei van de gelovige in de kennis van Gods geopenbaarde Woord. Alle drie de Bijbelteksten moedigen de gelovige aan om vooruitgang te boeken van de "kinderlijke" waarheid naar “mannelijke” waarheid, en naar het begrip, toeëigening en toepassing van die volmaakte waarheid; wat niet alleen de 'kinderlijke' waarheid aanvult, maar in sommige gevallen ook vervangt.

“1Kor.13:11b:..... maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

“Ef. 4:13: .....der kennis van den Zoon Gods, tot een volkomen man.....”.

“Hebr. 5:15: Maar der volmaakten is de vaste spijsze,.....Hebr. 6:1:..... laat ons tot de volmaaktheid voortvaren;.....”.

In het aansporen van de Hebreëen om door te gaan tot volmaaktheid, gaf de Heilige Geest de gelovige ook de instructie met deze woorden:

“Hebr. 6:1: Daarom, nalatende het beginsel der leer van Christus.....”.

In het schrijven aan de Korinthiërs, hen aansporende om vooruitgang te boeken in "de volwassenheid" in Gods geopenbaarde waarheid, verklaarde de Heilige Geest dat bepaalde gaven zouden voorbijgaan, "profetieën", "kennis" en "tongen"; en dat bepaalde dingen zouden blijven bestaan, "geloof", "hoop" en "liefde" (1 Korinthiërs 13:8 en 13).

“1 Kor. 13:8 en 13: 8 De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden.....13 En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde.

De schrijver verwees naar deze overgang met deze woorden:

“1 Kor.13:10: Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.

"Dat wat ten dele is" wordt "kinderlijk" genoemd", in tegenstelling met hetgeen volmaakt is. Doorgaan naar perfectie gaat door naar datgene wat volmaakt is, naar de openbaring van God die bestemd is voor de volwassenen. Veel van de waarheid die de herrezen Heer aan en door Paulus heeft geopenbaard, na het dertiende hoofdstuk van 1 Korinthiërs, is wat betreft de tijd, naar waarheid vaste spijs. Maar de meeste gelovigen hebben om de één of andere reden geen zin in de vaste spijs,

en geven er de voorkeur aan door te gaan met het melk-dieet, of ze zijn niet in staat om datgene wat volmaakt is te verteren, namelijk de vaste spijs voor de volwassenen.

DE WOORDEN VAN CHRISTUS IN HET BEGIN

Bij het beschouwen van de eerste woorden die door Christus zijn gesproken, is het goed om de verklaring van Zijn voornaamste apostel, in het land van de Joden, te lezen. Petrus verklaarde aan een Heiden, enkele jaren nadat Christus was gestorven, betreffende de eerste woorden van Christus:

“Hand 10:36: Dit is het woord, dat Hij gezonden heeft den kinderen Israels.....”.

In die tijd waren de Heidenen “vervreemd van het burgerschap Israels” Efeziërs 2:11 en 12.

“Ef. 2:11-12: 11 Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt; 12 Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

Het was ongeveer vijftien jaar na de dood van Christus dat Paulus terugkeerde naar Antiochië voor zijn eerste zendingsreis, en de kerk hoorde wat:

“Hand. 14:27: grote dingen God met hen (Paulus en Barnabas) gedaan had, en dat Hij den heidenen de deur des geloofs geopend had.

Christus, op aarde, werd alleen naar Israël gezonden (Matth.15:24). Terwijl Christus op aarde was koos Hij twaalf Israëlieten als Zijn boodschappers voor Israël. Mattheüs 10:5.

“Matth. 10:5: Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen.

Deze twaalf begrepen een aantal van de dingen die door Christus werden gesproken: doch velen van hen begrepen Lucas 18:33 en 34 niet.

“Lukas 18:33-34: 33 En Hem gezeseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan. 34 En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd.

Voor de dingen die zij begrepen, dankte Christus zijn Vader met deze woorden:

“Lukas 10:21:..... Ik dank U, Vader! .....en hebt dezelve den kinderkens geopenbaard;.....”.

De Heer wil dat zijn kinderen de geest van een "baby" hebben; maar hij verlangt er zeker niet naar dat ze "baby's" blijven in kennis. Als pasgeboren baby's moeten ze de oprechte melk van het Woord verlangen opdat ze daardoor mogen groeien. (1 Petrus 2:2).

“1 Petrus 2:2: En, als nieuwgeborene kinderkens, zijt zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij door dezelve moogt opwassen;

Maar wanneer de gelovige een "kind" blijft vanwege zijn gedrag of gebrek aan kennis, is dat alles behalve aangenaam voor de Vader.

Veel van de Korinthische heiligen waren vleselijk en jaren nadat ze gered waren moesten ze nog steeds gevoed worden met melk. "als jonge kinderen in Christus." Zie 1 Korinthiërs 3:1-3.

“1 Kor. 3:1-3: 1 En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot geestelijken, maar als tot vleselijken, als tot jonge kinderen in Christus. 2 Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet; ja, gij vermoogt ook nu nog niet. 3 Want gij zijt nog vleselijk; want dewijl onder u nijd is, en twist, en tweedracht, zijt gij niet vleselijk, en wandelt gij niet naar den mens?

Toen Paulus de Korinthiërs schreef, kende Paulus veel dingen die de twaalf apostelen nooit van Christus, toen Hij op aarde was, geleerd hadden. Op dezelfde manier leerden de twaalf apostelen veel dingen, toen Paulus de Korinthiërs

schreef, die ze niet wisten toen ze met Jezus van Nazareth op aarde waren, de man die door God was beproefd in het midden van Israël (Handelingen 2:22).

“Hand. 2:22: Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelfen weet;

Vele rechtvaardige mannen en profeten hebben verlangd om te zien en te horen wat de twaalf zagen en hoorden, maar zij hadden niet dat gezegende voorrecht (Matth.13:17).

“Matth.13:17: Want voorwaar zeg Ik u, dat vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien de dingen, die gij ziet, en hebben ze niet gezien; en te horen de dingen, die gij hoort, en hebben ze niet gehoord.

Jezus was in hun midden om de wet en de profeten te vervullen (Mattheüs 5:17).

“Matth. 5:17: Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen.

Kort voor zijn dood aan het kruis zei Hij tegen zijn apostelen:

“Joh. 16:12-13: 12 Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen. 13 Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelfen niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Beginnend met de dag van Pinksteren ontvingen de twaalf apostelen geleidelijk en voortdurend nieuw licht van de Heer in de ontwikkeling van Zijn programma. Ze verheugden zich, ongeveer zeven jaar na Pinksteren, omdat de bekering ten leven werd gegeven aan het huisgezin van Cornelius. Maar hun vreugde overtrof niet hun verbazing. Dit extra licht kwam tot Petrus door zijn visioen op het dak (Handelingen 11:18).

“Hand. 11:18: En als zij dit hoorden, waren zij tevreden, en verheerlijkten God, zeggende: Zo heeft dan God ook den heidenen de bekering gegeven ten leven!

Toen kwam er nieuwe openbaring, van de verrezen Christus, tot Paulus. Hoor zijn getuigenis: Paulus zei dat de Heer tot hem sprak met deze woorden:

“Hand. 26:16: Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u nog zal verschijnen;

De woorden die Christus tot en door Paulus sprak verschilden van Zijn woord van begin, hoewel de Heer eerst aan Saul verscheen als Jezus van Nazareth met een Koninkrijksboodschap voor zijn redding.

JEZUS KOMT NIET OM DE WET OF DE PROFETEN TE VERNIETIGEN, MAAR OM TE VERVULLEN.

PAULUS WAS EEN DISPENSATIE (BEDELING) GEGEVEN VOOR DE HEIDENEN OM HET WOORD VAN GOD TE VERVULLEN.

Hoor het getuigenis van Jezus Christus:

“Matth.5:17: Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen.

Hoor het getuigenis van de apostel Paulus:

“Kol. 1:24-25: 24 Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente; 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods;

Het woord "vervullen" moet worden vertaald als "compleet" of "voleinden" of "afhandelen", dat wil zeggen het "tot een einde brengen". Het was één ding voor Jezus Christus om de wet en de profeten door of in Zichzelf te vervullen: het was iets heel anders voor de verrezen Christus om het Woord van God te voleinden door of in Paulus, de apostel voor de Heidenen.

Jezus Christus werd geboren onder de wet, als een dienaar van de besnijdenis kwam Hij uit de hemel naar Israël met Gods Woord, het Woord van bevestiging, Romeinen 15:8, Galaten 4:4, Handelingen 3:26, Handelingen 5:31.

“Rom.15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;

“Gal. 4:4: Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;

‘Hand.3:26: God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelve eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden.

“Hand. 5:31: Deze heeft God door Zijn rechter hand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israel te geven bekering en vergeving der zonden.

Met betrekking tot Christus zijn aardse bediening begon de schrijver van Handelingen zijn boodschap met deze woorden:

“Hand. 1:1-2: .....al hetgeen Jezus begonnen heeft beide te doen en te leren;.....Tot op den dag, in welken Hij opgenomen is.....”.

In de Vier Evangelien, Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, staat geschreven wat Jezus begon te onderwijzen totdat Hij werd opgenomen.

Paulus zijn bediening geeft aan wat Christus onderwees nadat Hij was opgenomen. Het Genade evangelie van Christus en de Verborgenschap, onder de Heidenen, zijn gekomen door openbaring aan Paulus, Galaten 1:11 en 12. Efeziërs 3:1 tot 5 en Kolossenzen 1:24 tot 27.

“Gal. 1:11-12: 11 Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens. 12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

“Ef. 3:1-5: 1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; 3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt

deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb; 4 Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus), 5 Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;

“Kol.1:24-27: 24 Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente; 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; 26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; 27 Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid;

Paulus schreef ongeveer de helft van de boeken van de Nieuw Testamentische geschriften. Hij schreef de eerste hiervan pas nadat God het verslag van de bediening van de twaalf apostelen aan Israël in hun land had gesloten. Petrus zijn naam verschijnt in het boek Handelingen, na het vijftiende hoofdstuk, of ongeveer 45 A. D, niet meer. Ongeveer negen jaar later schreef Paulus zijn eerste brief aan de Thessalonicenzen, vervolgens zijn tweede brief aan de Thessalonicenzen, vervolgens aan de Galaten, vervolgens twee brieven aan de Korinthiërs en vervolgens zijn brief aan de Romeinen. Hij schreef deze zes brieven tussen 52 A.D. en 60 A.D. Hij bereikte Rome, als de gevangene van Jezus Christus, rond 63 na Christus. Tussen 64 A.D. en 67 A.D schreef hij Efeziërs, Kolossenzen, Filippensen, Titus, Filemon, I Timotheüs en II Timotheüs.

In Paulus zijn **zes** brieven, geschreven voor hij Rome bereikte, openbaarde de Heer zijn programma: "dat wat ten dele is". In de afsluitende **zeven** brieven onthulde de Heer zijn programma "dat wat volmaakt is". In deze laatste brieven was Paulus het instrument van de Heer om het Woord van God te voltooien.

De arbeider die zich niet hoeft te schamen, zal ijverig de bedoeling van de Geest zoeken, en tot in het volmaakte doorgaan, leren wat hij kan verwijderen uit het

programma van het lichaam van Christus, en voor het lichaam van Christus te behouden alle eerste woorden van Christus (zie blz. 3), en alle bevelen van de "Pre-gevangenis" brieven van Paulus die moeten worden geëlimineerd of behouden blijven.

Elke Bijbelleraar die beweert dat hij, als lid van het Lichaam van Christus, gered door pure genade, accepteert en beoefent het gehele programma van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, en verklaard dat het programma van Jezus van Nazareth het programma is van Paulus zijn bedeling der genade Gods, is onwetend of oneerlijk.

Een geestelijke, door de Geest onderwezen student van het Woord van God zal ook niet één zin van waarheid elimineren van het programma van de Kerk die door Jezus op aarde is onderwezen, die past in de waarheid van Paulus zijn laatste brieven, e nook niet de waarheid van het Lichaam overbrengt naar het programma van Jezus van Nazareth dat ophield met zijn dood en opstanding.

Op dezelfde manier zal een geestelijke, met de Geest vervulde student van het Woord van God hetzelfde principe in acht nemen, als iemand die "het woord der waarheid recht snijdt", in het verwijderen of overnemen van waarheid van Gods programma zoals uiteengezet in Paulus zijn brieven voordat hij gevangen werd gezet.

Veel van de waarheid in Paulus zijn eerste zes brieven past volmaakt in de waarheid van zijn zeven gevangenisbrieven en wordt daarom overgedragen naar dat wat volmaakt is. Evenzo moet veel worden geëlimineerd; onthoudende dat hetgeen volmaakt is hetgeen heeft vervangen dat ten dele is en sommige dingen zijn voorbijgegaan. We geven hiervan één concreet voorbeeld; tijdens de Vier Evangeliën en tijdens de eerste zes brieven van Paulus had Gods Volk Israël exclusieve of oudere rechten; en omdat de Joden een teken nodig hadden was het tijdperk van de tekenen van de Heer van de proclamatie van het Koninkrijk door Jezus in het jaar 29 A.D. totdat God Israël opzij zette, aan het einde van Handelingen, ongeveer 63 A.D. Het einde van het boek Handelingen verdeelt de brieven van Paulus in de "pre-gevangenis" en "gevangenis" -brieven. Toen Paulus de woorden uitsprak die zijn opgetekend in Handelingen 28:25-28, hield het

tijdperk van de Tekenen op. Tekenen behoren dus niet tot dat wat volmaakt is. De gelovige die “tekens” in zijn programma opneemt gaat niet tot in het volmaakte: hij heeft geen "kinderlijke" dingen weggedaan om een “volwassene” te worden. De grootst mogelijke vooruitgang, van het Woord van Zijn waarheid in Korinthiërs naar Zijn waarheid in Efeziërs, gaat voort naar volmaaktheid, van dat wat ten dele is naar dat wat volmaakt is.

**NIET MEER KINDEREN DIE ALS DE VLOED BEWOGEN EN OMGEVOERD WORDEN
MET ALLE WIND VAN LEER; Efeziërs 4:14.**

“Ef. 4:14: Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen;

Wat de leer betreft zijn het merendeel van de Christenen kinderen of baby's. Wat een schouwspel zien we vandaag in het Christendom, met een mengeling van rituelen, modernisme en fanatisme, om maar te zwijgen van de duivelse sekten! De slogan van de Modernist is "terug naar Jezus". Zij geven de voorkeur aan het religieuze programma van Jezus onder de Joden boven de bedeling van de genade van God, die de verrezen Christus aan Paulus heeft toevertrouwd voor de Heidenen. (Efeziërs 3:1)

“Ef. 3:1: Om deze oorzaak ben ik, Paulus, de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.

De Ritualist weet niets van het evangelie van Paulus en de waarheid omtrent het Lichaam. Dan zijn er massa's geredde mensen, die de Heer en zijn Boek liefhebben, die de tradities van mensen volgen in plaats van het Woord der waarheid recht te snijden. Hun regel is om in praktijk te brengen wat de kerkorganisaties al eeuwenlang praktiseren in plaats van de Schrift te onderzoeken om te zien of deze dingen waar zijn.

Dan zijn er veel Christenen die met moed en ijver proberen de miraculeuze genezingen, tongen en andere tekenen voor de kerk van vandaag te herstellen, met hun slogan:

“Hebr. 13:8: Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid.

Hun programma is er één van wanorde, tweespalt en misleiding. Maar zij hebben tenminste de tradities van de oudsten verwaarloosd in hun oprechte streven om de tekenen en gaven van de Vier Evangeliën, het boek Handelingen, de brief van Jacobus en de eerste zes brieven van Paulus terug te brengen naar de Kerk. Omdat zij het Woord des Heren niet hebben gehoorzaamd, om door te gaan naar volmaaktheid, van dat wat “ten dele is” naar dat wat volmaakt is, worden zij als "baby's" heen en weer bewogen. Ze hebben de “kinderachtige" dingen niet weggedaan.

En hoe treurig en betreuenswaardig is het dat onze uitmuntende fundamentele bijbelleraars hulpeloos toekijken zonder Schriftuurlijke correctie, omdat ze niet alleen de overgang weigeren van de vier evangeliën te herkennen, door het boek Handelingen, naar de grote verandering en nieuwe openbaring in Paulus zijn laatste Brieven, maar verzetten zich bitter tegen de dienaren van de Heer die dat wel doen. God zal hun zeker hun les leren met de roede van het fanatisme. Ten slotte is Paulinische waarheid de genezende kracht voor bijna elke ketterij en dwalingen waarmee de Kerk vandaag in verwarring is.